

[Justitsministeren.]

uden at forvolde skade eller fare for sig selv eller andre.

En effektiv kontrol under prøven af aspirantens færdigheder forudsætter naturligvis, at den pågældende som led i prøven gennemkører strækninger med passende trafikintensitet, og at han får lejlighed til at dokumentere forståelse af forekommende afmærkninger — såsom afmærkninger på vejbanen, færdselstavler, lyssignalanlæg m.v. Såfremt sådanne indretninger ikke forekommer i prøveområdet, forflygtiges prøvens formål og dermed hensynet til færdselssikkerheden.

Det er naturligvis ikke muligt generelt at bevise, at elever fra mindre byer er dårligere udrustet som bilister end elever fra de større byer. Trafikkens hastige udvikling har imidlertid medført, at der i dag forekommer en række vejtekniske anlæg og færdselsmæssige foranstaltninger til sikring af færdselens gnidningsløse afvikling. I mange mindre byer er sådanne anlæg ofte ukendte. Færdselssikkerhedsmæssige hensyn tilsiger efter min opfattelse, at der uanset aspirantens bopæl gennem uddannelsen og prøven i videst mulig udstrækning, må skabes sikkerhed for, at enhver motorfører er kendt med sådanne anlægs betydning og rette benyttelse. Derfor bør prøver ikke tillades afholdt i byer, der ikke — eller i hvert fald ikke i tilstrækkelig grad — frembyder muligheder for at afholde prøven under omstændigheder, der giver et rimeligt bedømmelsesgrundlag.

En ordning, der indebærer, at visse prøvesteder nedlægges, vil nødvendigvis medføre, at aspiranter fra visse områder får længere til prøvestedet, og dette koster tid og penge for den pågældende. Det er imidlertid min opfattelse, at aspiranternes forståelige interesse i at aflægge prøven i umiddelbar nærhed af deres hjemsted, må vige til fordel for hensynet til færdselssikkerheden — et hensyn, som enhver ansvarsbevidst trafikant må være interesseret i bliver tilgodeset.

På baggrund af de nævnte færdselssikkerhedsmæssige hensyn er det for tiden under overvejelse at nedlægge nogle af de mindre prøvesteder. Jeg er klar over, at der kan anføres hensyn, der taler imod en sådan centralisering, og disse vil naturligvis indgå i overvejelserne.

Af *Otto Mørch* til fiskeriministeren (19. august 1970):

„Kan ministeren nærmere oplyse, hvornår og i hvilket omfang der vil blive søgt tilvejebragt midler til den af ministeren nu bebudede øgede udklækning af lakseyngel og udsætning af sættefisk?“

Begrundelse.

Ifølge Dansk Fiskeri-Tidende for torsdag den 13. august skal ministeren på den nylig afholdte kongres i Dansk Fiskeriforening have udtalt, at for at afbøde den stærke internationale kritik af, at danske fiskere, for så vidt angår laksefiskeriet, høster uden at så, vil der nu blive søgt tilvejebragt midler til en øget udklækning af lakseyngel og og til udsætning af sættefisk, dels ved en afgift på fangst af laks, dels ved en forhøjelse af bevillingen til udsætninger. Det har heller ikke manglet på opfordringer til ministeren om mere omfattende udsætninger, og det er derfor glædeligt, såfremt ministerens udtalelser på fiskerikongressen er udtryk for, at disse opfordringer nu endelig vil blive imødekommet. Der kan blot være grund til at undre sig over, at ministeren skal have til hensigt at søge gennemført særlige afgifter på fangst af laks. Efter alt at dømme må det nemlig antages, at det vil være at foretrække, at de nødvendige midler alene søges bragt til veje ved at søge bevillingerne til udsætninger øget i det omfang, som skønnes nødvendigt; men under alle omstændigheder vil der allerede nu være betydelig interesse for at få nærmere oplyst omfanget af den af ministeren på fiskerikongressen bebudede udklækning af lakseyngel og udsætning af sættefisk og herunder også oplysninger om, hvor og hvornår bl. a. udsætningerne kan ventes iværksat.

Fiskeriminister *A. C. Normanns* svar (26. august 1970):

I besvarelse af det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at det er min agt i den kommende folketingssamling at forelægge et lovforslag, der giver hjemmel til efter forhandling med fiskeriets to hovedorganisationer at pålægge dem, der fisker laks i havet, en afgift til dækning af omkostningerne ved udsætning af yngel og sættefisk af laksefisk. Dette spørgsmål har været drøftet med repræsentanter for fiskeriets to organisationer og har